

Breytingar eru fólgnar í því:

- að iðnaðarsvæði við höfnina breytist í stofnanareit og opið svæði til sérstakra nota,
- að fallið er frá smábátahöfn austan við umrætt svæði,
- að 20 m breið ræma meðfram skjólgarði er frátekin hafntengdri starfsemi,
- að spilda inni í dalbotni er tekin undir opið svæði til sérstakra nota, þ.e.a.s. fyrir golfvöll, en var á áður staðfestum uppdrætti ætlað til nota fyrir framtíðaríbúabyggð og landbúnað.

Hreppsnefnd Bíldudalshrepps tekur að sér að bæta það tjón, er einstakir aðilar kunna að verða fyrir við breytinguna.

Umhverfissráðuneytið, 19. október 1993.

F. h. r.

Magnús Jóhannesson.

Hrafn Hallgrímsson.

REGLUGERÐ

**um breyting á reglugerð nr. 274, 28. júní 1993,
um veiðar í atvinnuskyni fiskveiðiárið 1. september 1993 til 31. ágúst 1994.**

1. gr.

Við 21. gr. reglugerðarinnar bætist ný málsgrein er orðist svo:

Í einni og sömu veiðiferðinni er óheimilt að stunda veiðar innan fiskveiðilandhelgi Íslands á kvótabundnum tegundum og jafnframt veiðar á sömu tegundum utan fiskveiðilandhelginnar. Þetta tekur þó ekki til veiða á loðnu.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða, með síðari breytingum, til að öðlast gildi 1. nóvember 1993 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 21. október 1993.

Þorsteinn Pálsson.

Árni Kolbeinsson.

REGLUGERÐ

um veitingu sérfræðingsleyfa í hjúkrun.

1. gr.

Rétt til þess að kalla sig sérfræðing í hjúkrun og starfa sem slíkur hér á landi hefur sá einn, er til þess hefur fengið leyfi heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra.

2. gr.

Umsókn um sérfræðingsleyfi ásamt gögnum, sem staðfesta menntun og starfsreynslu, skal senda til heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytisins.

3. gr.

Ráðuneytið skal leita umsagnar Hjúkrunarráðs áður en leyfi er veitt.

4. gr.

Til þess að hjúkrunarfræðingur geti átt rétt á að öðlast sérfræðingsleyfi í hjúkrun, skal hann fullnægja eftirtöldum kröfum:

1. Hann skal hafa hjúkrunarleyfi hér á landi skv. 1. gr. hjúkrunarlaga nr. 8/1974.
2. Hann skal hafa lokið meistaraþrófi, licentiatþrófi eða doktorsþrófi frá viðurkenndum háskóla eða hafa sambærilega menntun.
3. Hann skal hafa unnið við hjúkrun að prófi loknu að minnsta kosti í 2 ár við þá sérgrein, sem hann sækir um sérfræðingsleyfi í.

5. gr.

Sérfræðingsleyfi má veita í eftirtöldum aðalgreinum hjúkrunar:

1. Barnahjúkrun
2. Fæðingarhjúkrun
3. Geðhjúkrun
4. Handlækningahjúkrun
5. Lyflækningahjúkrun
6. Heilsugæsluhjúkrun
7. Öldrunarhjúkrun.

Heimilt er að tilgreina sérgrein eða sérsvið, sem viðkomandi hefur sérhæft sig í, innan framangreindra aðalgreina.

6. gr.

Þeir sérfræðingar sem hlotið hafa sérfræðingsviðurkenningu í hjúkrun skv. reglugerð nr. 98/1976, halda þeim réttindum sínum.

7. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. 3. gr. hjúkrunarlaga nr. 8/1974, sbr. lög nr. 32/1975, öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 98/1976 með sama heiti.

Reglugerð þessa skal endurskoða innan fimm ára frá staðfestingu.

Ákvæði til bráðabirgða:

Hjúkrunarfræðingi sem hafið hefur sérfræðingsnám við gildistöku þessarar reglugerðar, er heimilt að haga því námi skv. ákvæðum fyrri reglugerðar nr. 98/1976 til 31. desember 1994.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 19. október 1993.

Guðmundur Árni Stefánsson.

Páll Sigurðsson.